

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library

City зня на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

4.4.

ЧЕТВЕР, 8. СІЧНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JANUARY 8th, 1925.

No. 4.

VOL. VII.

Головні міста Італії виглядають як озброєні табори

МУССОЛІНІ БЕРЕ НА СЕБЕ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВСЕ, ЩО СТАЛОСЯ В ІТАЛІЇ ПРОТЯГОМ ОСТАННІХ ДВОХ РОКІВ.

Лідер фашистів заявляє в парламенті, що лише сила може рішати між фашизмом і опозицією, і що силу він тепер думає ужити.

РИМ, 4. січня. — Прем'єр Муссоліні вівчоловів-вчора в парламенті промову, в якій заявив, що бере на себе повну відповідальність за все, що сталося в Італії протягом останніх двох років.

Він далі сказав, що має досить сили, щоб знищити цілковито опозицію, та вчилося прирік парламентові, що прощити протягом 48 годин політичну ситуацію.

Лише сила, сказав він, може рішати між фашизмом і опозицією, і що силу він тепер пропонує ужити.

Промова Муссоліні була в дійсності відповіддю на обвинувачення, що містилися в меморандумі Цезаря Росці, бувшого шефа пресового бюро при міністерстві внутрішніх

справ та генерального секретаря фашистської партії.

Коли відновлено сесію парламенту, опозиція пропозиція внесок, підписаний бувшими прем'єрами Орландом і Джіоліті та іншими, в якому заявляється, що правительство завело надію Італії щодо свободи і мира.

Муссоліні заявив, що приймає внесок, назначаючи день на його передискусювання шість місяців від тепер, що іншими словами означає, що він відкидає внесок.

Опозиція могла форсувати справу лише через домагання перевести голосування, однак вона відтягнула внесок.

Негайно після цього парламент відпочиває на неозначений час.

ДВА ЛІБЕРАЛЬНІ МІНІСТРИ УСТУПИЛИ З ФАШИСТСЬКОГО УРЯДУ.

Муссоліні розв'язав італійську ліберальну партію, на чолі котрої стояв генерал Гарібальді.

РИМ, 6. січня. — Згідно з обіцянкою прем'єра Муссоліні, який заявив в суботу в парламенті, що протягом 48 годин політичний горизонт буде багато чистішим, фашистське правительство піддержуване своєю озброєною міліцією, завдало смертельні удари своїм ворогам.

Італійська ліберальна партія, на чолі котрої стояв генерал Пепіно Гарібальді, внук славного патріота, зістала розв'язана правительством.

Партія складалася головно з воєнних ветеранів, яких полі-

тичні погляди не годилися з тим, які має правительство.

В той сам час оповіщено, що два визначні ліберальні міністри, Сарочі і Касаті, зрезигнували з кабінету. Це ослабило позицію Муссоліні.

На вулицях Риму патрулює фашистська міліція, озброєна в машині карабіни. Цілий день в неділю війська в повній воєнній зброї машерували головними вулицями і вартували залізничні стації.

В неділю ані вчора рано не вийшли ніякі газети.

БАГАТО ІТАЛІЙСЬКИХ РЕДАКТОРІВ КИНЕНО ДО ВЯЗНИЦІ.

Фашистські легіони парадують вулицями міст, а озброєно військо вартує друкарні і залізничні стації.

РИМ, 6. січня. — Головні міста Італії є сьогодні озброєніми таборами. Фашистські легіони парадують вулицями, а військо в сталевих шоломах вартує будинків газет, маюсські льожі і залізничні стації, щоб не допустити до рабунків.

На приказ Муссоліні, багато італійських редакторів кинено до в'язниці. Забирання накладів опозиційних газет, як вони виходили згід прес, продовжалося вчора цілий день.

Центральна фашистська директорія видала маніфест до фашистів, в якому домагається від них точного послулу.

З виключенням з кабінету двох ліберальних міністрів, Муссоліні вступає в третій степень своєї диктатури.

Зараз по захопленню влади в 1922 році, він кооперував з популістами, соціалістами, демократами і лібералами. Потім він витиснув всіх, за винятком

Саяндрового крила ліберальної партії.

Тепер же фашистський шеф прочитав дім цілковито і вислімінував з ради міністрів всіх, за винятком фашистів. Таким робом Муссоліні зробив партію, якої він є провідником, найвищою владою в Італії, яка перевищує короля і парламент та спирається, як заявив прем'єр в суботу в парламенті, на силу.

ВАШІНГТОН, 5. січня. — Державний департамент отримав вчора французький меморандум, виготовлений міністром фінансів Клемантеєм, який відноситься до сплачування Францією воєнного довгу Злученням Державам.

Від Нового Рокку столиця Норвегії, що називалася дотепер Християніа, зістала перейменована на Осло.

В ЦІЛІЙ ІТАЛІЇ ЗАВЕДЕНО "НЕВИДИМІЙ ВОЄННИЙ СТАН".

Лондонські газети доносять, що підчас кровавих вуличних боїв в Італії 3 особи убито і много ранено.

ЛОНДОН, 6. січня. — Римський кореспондент "Дейлі Експрес" доносить, що в Італії заведено "невидимий воєнний стан".

Фашистська міліція вартує всі залізничні лінії і стації. Фашисти знову перевели напади на 10 протифашистських газет та здавили кілька мнимих "бунтів".

Денеша до лондонського "Таймсу" подає, що резигнація двох ліберальних міністрів,

Сарочі і Касаті, дуже ослабила позицію фашистів.

В Неаполі фашисти устроїли демонстрацію проти опозиційної газети "Маттіно", в наслідок чого прийшло до малої бійки і військо очистило вулиці.

ЛОНДОН, 7. січня. — Лондонські газети "Дейлі Гералд" і "Дейлі Експрес" доносять, що в Італії мали місце кроваві вуличні бої, підчас котрих три особи убито і много ранено.

ДО УРЯДУ ПОКЛИКАНО ДВОХ ФАШИСТІВ НА МІСЦЕ ЛІБЕРАЛІВ.

Президент палати посів Овігілю зрезигнував і на його місце вибрано фашистського посла Рокко.

РИМ, 6. січня. — 48-годинний період, протягом котрого прем'єр Муссоліні обіцяв прочистити італійський політичний горизонт і знищити опозицію, скінчився триумфом фашизму по цілій Італії.

Фашистська чистка проминула без інциденту, хоч з Бреції прийшли відомости про напад на газету "Провінція Ді Бреція". Редакція газети знищила банда мародерів, яка опісля підпала будинок.

На місце уступивших ліберальних міністрів Сарочі і Касаті, прем'єр Муссоліні покликано до кабінету двох фашистів, які будуть годитися на все, що Муссоліні скаже. Новими фашистськими міністрами є Феделе і Джіуріаті.

Рівночасно оповіщено, що зрезигнував президент палати посів, Овігілю. Його місце займає фашистський посол Рокко.

Півурядово оповіщено також, що бувший міністер Саяндріа, який був дотепер одним з найбільш впливових нефашистських супорттерів Муссоліні, зрезигнував з голови італійської делегації до Ліги Націй.

ЗАКІНЧЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ В ЛУЦЬКУ, НА ВОЛИНІ.

14 обвинувачених в приналежності до У.С.Д.П. засуджено на каторжні роботи від 2 до 4 років.

ВАРШАВА, 10. грудня. — В Луцьку закінчився політичний процес проти 28 чоловік, яких обвинувачувано в приналежності до У.С.Д.П. 14 обвинувачених засуджено на каторжні роботи на термін від 2 до 4 років. Інших виправдало.

На суді виявилися дуже характерні подробиці. Головними свідками були місцевий ксьондз, що керував поліцейськими шпиками, а також місцевий начальник пошти, що розпечатував разом з ксьондзом листи обвинувачених і це послужило основою для акту обвинувачення.

Начальник пошти отверто заявив на суді, що він, як Польський патріот, уважав своїм обов'язком читати листи підозрюваних на його думку осіб, затримувати і давати належний напрям листам, що переходили через пошту.

РОЗСТРІЛЯНО СЕКРЕТАРЯ ПОЛЬСЬКОГО КОНСУЛЯТУ В КИЇВІ.

Майор Венгальські помів смерть за те, що був військовим шпигуном в корист панської Польщі.

МОСКВА, 15. грудня. — На підставі присуду революційного трибуналу в Харкові розстріляно секретаря польського консульства в Києві, майора Венгальського.

Разом з ним покарано смертю двох бувших царських офіцнів, що стояли в тісних зносинах з Венгальським. Всім тром доказано було

злочин військового шпигунства в корист Польщі. Венгальський збирав інформації про стан Червоної Армії, котрі висилав до польського головного штабу.

ПРАГА, 3. січня. — Президент Масарик наділив французького прем'єра Ерію Орденем Білого Льва першої класи.

РУТЕНБЕРГА ЗАСУДЖЕНО НА 3 ДО 10 ЛІТ ТЮРМИ.

СТ. ДЖОЗЕФ, Міш., 6. січня. — Суддя Чарлс Е. Вайт засудив Чарлса Е. Рутенберга, секретаря Центрального Виконавчого Комітету Робітничої Партії Америки, на 3 до 10 років в'язниці і на заплачення грошевої карі в сумі \$5,000.

Рутенберг був признаний винним за участь в тайній комуністичній конвенції, що відбулася в Бріджмен, Міш., в серпні 1922 р.

ЗАСУД ІМЦЕЦЬКОГО ТОВАРИШКИ ФІШЕР.

ВІДЕНЬ, 6. січня. — Товаришка Фішер, комуністичний посол до німецького парламенту, зістала засуджена на заплачення 120,000 корон карі з депортацією з Австрії за послугування підробленим паспортом.

Фішер прибула до Відня, щоб взяти участь в комуністичній конференції, яку скликано для обговорення справ на Балкані і в центральній Європі та оживлення австрійської Комуністичної Партії.

Комуністи хочуть порадитися, як повести спільно працю в балканських державах, з котрих утворено недавно протибольшевицький блок.

ЕГИПЕТСЬКІ СТУДЕНТИ ЗА ЗАГЛУЛЕМ ПАШОЮ.

ПАРИЖ, 5. січня. — Делегати репрезентуючі 2,000 єгипетських студентів в Європі — 1,000 у Франції і 500 у Великій Британії — на своїм чотиродневнім конгресі ухвалили резолюцію, в якій закликають єгиптян піддержувати партію бувшого прем'єра Заглула підчас загальних виборів, що відбуваються 24. лютого.

Резолюція осуджує також теперішнє правительство Зівара та заявляє, що як би партія Заглула була вибрана, вона домагалася негайної евакуації долини Нілу і Судану та зарядила би загальний бойкот, як що Вел. Британія не схотіла би відтягнути своїх військ.

В реставрації "Олімпія" у Вінніпегу вибух в п'ятницю минулого тижня страйк всіх робітників, які є зорганізовані в Одній Великій Юніі. Робітники домагалися одного вільного дня на тиждень і власник реставрації відмовився сповнити це домагання.

КАРАХАН РОЗПІЧНЕ ПЕРЕГОВОРИ З ЯПОНІЄЮ.

КОПЕНГАГА, Данія, 5. січня. — Газета "Екстрабладет" доносить, що М. Карахан, радянський міністер до Пекіну, отримав поручення з Москви, розпочати нові переговори з Японією і проклажити її конвенції на Сибірі.

Газета каже далі, що зростає ворожнеча західної Європи до С.Р.С.Р. заставила радянське правительство до нових переговорів з Японією.

ПАРИЖ, 4. січня. — Була австро-угорська цисарева Зита формально звернулася до ради амбасадорів о дозволі повернути до Угорщини зі своїм сином Оттом. Вона каже, що хочем є, щоб Отто був на Угорщині, коли там будуть вибирати короля.

АЛІАНТИ ВРУЧИЛИ НІМЦЯМ НОТУ ВІД НОСНО ОКУПАЦІЇ КОЛЬОНІЙ.

Спільна нота аліантських амбасадорів подає 6 причин, чому евакуація Кольоній зістала відложена.

БЕРЛІН, 6. січня. — В імені аліантських міністрів, британський амбасадор лорд Д'Абернон вручив вчора німецькому правительству колективну ноту від антанті відносно окупації Кольоній.

Нота повідомляє Німеччину, що зона число 1, округ Кольоній, яка мала бути евакуована 10. січня, згідно з Версальським договором, буде задержана до часу отримання вдоволяючого звіту відносно роззброєння в ворожих краях.

ЛОНДОН, 6. січня. — Нота аліантських амбасадорів до Німеччини в справі відложення евакуації Кольоній подає шість мотивів, чому зона не зі-

стала евакуована.

1) Що генеральний штаб німецької армії зівстав переформований.

2) Рекрутуються і вправляються коротко-речинцеві добровольці.

3) Переміна фабрик воєнних матеріалів не є укінчена.

4) Знайдено надвишку всякого рода воєнних матеріалів і відкрито заборонені запаси.

5) Реорганізація державної поліції не розпочалася.

6) Німецьке правительство є далеке від того, щоб підприємити законодавічі і адміністративні кроки, яких домагалися аліанти в своїй ноті з 29. вересня 1922 року.

МАРКС НЕ СФОРМУВАВ КАБІНЕТУ НА ВІДКРИТТЯ ПАРЛЯМЕНТУ.

При відкритті німецького райхстагу комуністичні послы домагалися амністії для політичних в'язнів.

БЕРЛІН, 6. січня. — При голосних окликах комуністичних послів, які домагалися амністії для ув'язнених комуністів, відкрився вчора німецький парламент.

На відкритті сесії не було генерала Людendorфа, лідера німецьких монархістів, який боявся прийти до парламенту з огляду на поголоски, що комуністи приготувалися до нападу на націоналістичних послів.

Однак будинок парламенту був охоронюваний на цілі блоти сотками міліції.

Так як бувший канцлер Маркс не утворив ще кабінету, в парламенті не буде багато справ до поладження перед його відпочинком в середу.

Склад нового німецького парламенту такий: соціалістів 111, клерикалів 69, німецька народна партія 51, комуністів 45, демократів 32, Економічний Союз 21, баварська народна партія 19, національні соціалісти (фашисти) 14. — Разом 493.

ПОЛІЦІЯ У ВІННІПЕГУ АРЕШТУВАЛА ДЕСЯТЬОХ БЕЗРОБІТНИХ.

Вінніпегська щоденна преса доносить, що 10 безробітних у Вінніпегу, які працювали на міській ярді при різанні дров, минулої суботи покинули працю і пішли до реставрації на Мейн стріт пообідати.

З'ївши обід, вони не мали чим заплатити, і власники реставрації закликали поліцію, яка забрала їх на головну поліційну стацію. Безробітних обвинувачується у волокитстві. Преса не подає, через які причини безробітні покинули

працю при різанні дров. Поліція каже, що всі арештовані походять з'їзоза Вінніпегу.

Імена арештованих самі англійські. Нема між ними ані одного українського і взагалі чужинського.

Подаючи повноту новинку, буржуазна преса називає поступок арештованих "маленькою революцією" та приписує їм комуністичні тенденції. Преса каже, що вони хотіли відтягнути від праці й інших безробітних.

В ШКАГО ВИБУХ СТРАЙК ВІЗНИКІВ, ЩО РОЗВОЗЯТЬ ВУГЛЯ.

Пізніше вони зажадали \$1 підвишки на день і звільнення від ношення вугля. Продавці вугля не хотіли на це згодитися і робітники вийшли на страйк.

Як що страйк потреває довше як два тижні, то школи будуть замкнені, так як вони мають в запасі лише 22,000 тонн вугля з возів до місць доставки.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Власне Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ролі вулиці Річард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

СТАРІ БРЕХНІ ТА ЩЕ Й ЛИКОМ ШТИ.

ВЧЕПИЛИСЯ, ЯК СЛІПІЯ ПЛОТА.

Останніми часами буржуазна преса цілого світу вчепилася тов. Троцького. Що вже тільки вона з ним не виробляє. Кожного дня тільки й читаєш: Троцького вже прогнали; Троцького убили; Троцького вислали на Кавказ; Троцький арештував Сталіна, Калінін просив Троцького, щоб звільнив, але Троцький не звільнив; в Москві бунт війська; в Ленінграді побігли Зіновєва, якого власна жінка видала робітникам; в Харкові, Одесі війська збунтувалися і йдуть на Москву вимоловляти Троцького; в Казані, Нижньому-Новгороді проголошено окрему троцькіську республіку і т. ин.

Читаєш і думаєш: кого і доки ця буржуазна преса буде дурити цими виснаженими, Риги, Бухаресту та Трапезунту брехнями? І мимоволі приходять на пам'ять роки військовий інтервенції альянсів у внутрішні справи Радянських Республік. Тоді такі брехні про Радянські Республіки поширювалися не що дня, але що хвилини. Скільки разів тоді повалювано радянське правительство? Скільки разів убито Леніна, Троцького, Зіновєва?

СКІЛЬКИ РАЗІВ БУРЖУАЗНА ПРЕСА ЗБРЕХАЛА В 1921 Р.

Годі хоч приблизно зробити цим брехням підрахунок. Один англійський робітник, що сів за газети і за тим, що вони писали про Радянські Республіки, почав записувати собі ці брехні. І от за протяз тільки одного 1921 року він начислив:

Буржуазна преса в 1921 році скинула радянську владу 124 рази. Леніна застріляла 86 разів, отруїла 18 разів, а сам він умер 9 разів. Троцького отруїла 10 разів, застріляла 15 разів, сам він застрілявся 5 разів, а 6 разів втік за кордон. Зіновєв убив Леніна 2 рази, а Ленін Зіновєва 1 раз. Троцький отруїв Леніна 1 раз, а Ленін Троцького 3 рази. Підраховуючи всі цифри, що подавалися в телеграмах буржуазної преси, той робітник начислив, що більшовики в 1921 році розстріляли 203 мільйони людей, тобто далеко більше, чим в Радянських Республіках є всього населення. (Населення в Радянських Республіках є приблизно 120 мільйонів.)

Стільки нарахував цей робітник дивовижних мимомовді в Радянських Республіках за один рік. А тепер преса знову почала трубит на ту саму брехливу нугу. З цього можна заключити, що світова буржуазія підготовляється до нової інтервенції.

НА ПІДСТАВИ ЧОГО ВОНА БРЕШЕ ТЕПЕР.

Та все-ж таки на основі чого вона буде свої брехні? Підкладом до цих брехонь буржуазним кореспондентам, що неначе гієни шляються по смітниках міст Латвії, Польщі, Румунії, які граничать з Радянським Союзом, послужило принципальне розходження в поглядах на деякі партійні справи Троцького а Центрального Комітету Російської Комуністичної Партії.

Це розходження в поглядах на деякі справи між Троцьким а іншими провідниками Р.К.П. тягнеться вже від довшого часу. Минулого року на сторінках партійної преси Радянських Республік велася гаряча полеміка між троцькістами а лєніністами. І тоді буржуазна преса вже готувалася хоронити радянську владу, тоді вона вже кричала: "Лідери сваряться за владу, комуністична партія розкладається, радянська влада валиться".

І пошлася в дурні зі своєю брехнею. Партійна полеміка не захитала рядів партії, але навпаки, коли Ц.К. партії дав кляч за так званим лєнінським набором, то сотки тисяч нових членів, фабричних і рільних робітників, вступили в ряди Комуністичної Партії. Це було найкращою відповіддю буржуазним брехням.

Буржуазні кореспонденти, редактори й дипломати судять більшовиків лісяє себе, вони думають, що коли вони (буржуазні партії) хочуть допасти до влади та сваряться між собою як перекупки на ярмарку, то так само й більшовики.

Перш всего вони забувають, що більшовики, це одна партія, а не дві. Коли-б хтось з її члени найбільших провідників хотів вести якусь свою власну політику, то він полетів-би зараз з партії.

ЛИТЕРАТУРНІ ВИСТУПИ ТОВ. ТРОЦЬКОГО.

Що-ж до т. Троцького, то до революції 1917 року він стояв в рядях меншовиків. Прилучившись до більшовиків підчас революції, він як енергійний, талановитий видигнувся на перше місце. Однак будучи навіть, так би сказати, на вершці своєї слави, він все час від часу звертав на меншовицьку лінію, але комуністична партія, сила Леніна ставили його на правильний шлях. Те саме в минулому році після полеміки зробив з ним вєсоюзний партійний з'їзд.

Цього року Троцький знову написав дві книжки "Про Леніна" і "Уроки Октябрю", в яких старався осмітити мильно події перших днів революції, зменшити значіння в них ролі Леніна, та видигнути на перше місце себе. З приводу цих книжок відновилася на сторінках партійної преси знову полеміка. Навіть не полеміка, а скорше протести партійних комітетів проти цих літературних виступів Троцького. І то асе. Ніяких кар на голову Троцького не поспалося, ніхто ні його, ні він нікого не арештував, ніяких повстань за цього ніде не було. Це вже все вдумав буржуазна преса, взявши собі за підставу полеміку комуністів в партійній пресі.

ПАРТІЯ, ЧИ ОДИНИЦІ.

Що Троцький виїхав на Крим, чи на Кавказ лікуватися (Останні телеграми доносять, що Троцький зовсім нікуди не виїжджав з Москви і що здоров'я його поправляється.—В.), то нічого в тім дивного, бо хорий він від довшого часу, і навіть під час смерті Леніна він лікувався на Кавказі. Надмірна праця на

відвідалих становищах від самого початку революції зломала здоров'я не одного з провідників Російської Комуністичної Партії, а в тому числі і самого Леніна загнала в могилу. Тільки буржуазії з приводу цього нема чого радіти, бо ті провідники покладали міцні підвалини під будову революції, а навіть після своєї смерті вони є ідейними провідниками молодих революційних поколінь і ними остануть на завжди.

А прилустім, що хочби Троцький таки зовсім розійшовся з більшовиками і верну знову в ряди меншовиків, то що з того? Плеханов, Мартов і інші, були великими теоретиками, вони були основоположниками Російської Соціал-Демократичної Партії і та партія їх переросла, пішла вперед, а коли вони хотіли її спинити, вона їх викинула. Признала їхні минулі заслуги, але коли вони звернули вправо, вона за ними не пішла. Так само коли-б і Троцький хотів звернути з комуністичного шляху, партія за ним не піде, хоч він багато спричинився до її збудовання.

Бо Троцький хоч і велика інтелектуальна сила, але він одиниця, а партія — це свідомо, дисциплінована маса працюючих. Це повинні записати на своїх мідяних лобах буржуазні редактори й дипломати.

Волинськ.

НА ЛІВО-О-О-О!

— Життя вчить навіть крайних патріотів. — Де тепер український центр? — Останки Української Галицької Армії переїзять на Радянську Україну. —

Щілими роками вели завзяту боротьбу всі відтинки українського націоналістичного табору проти Радянської України з'окрема і проти свідомого робітничого й фармерського альянсу. Чого тільки не вдумували "патріотичні" голови на нас?... І були люди, що вірили в ці брехні. Але — життя найкращий учитель. Дарма, що ріжні Назаруки і подібні йому українські "наники" ще й до нині сушать свої мозки над новими клеветками, правда виходить наверх. Галицькі націоналісти, навіть крайні націоналісти, з так званої "трудової партії", співають сьогоднішнім інакше. Правда, до цього довели їх життя в панській Польщі, але наше діло записати тільки факт.

В органі трудовицької партії "Діло" — що виходить у Львові, читаємо в числі з 4. грудня, 1924 року таке:

Не так давно Грєбський, — говорить "Діло" — запрошував польських реакціонерів і російських комуністів полати один одному руку, щоб злишити український сепаратизм і викреслити навіть іма Україна. Але руки Польські так і залишилися в повітрі. Більшовики не пішли на це і українська держава існує. Українська радянська держава неухильно перетворюється в дійсність. Поки на Україні становище було неспівне, йшла боротьба за демократичний устрій її, ми стояли на боці демократії. Тепер же становище змінилось. З широким національним поглядом не вважали, яка класа стоїть при політичній владі, важливо, щоб класа ця була українська, щоб вона утворювала українські цінності. Галичина, як серце України, скінчила свою роллю. Центр українського життя і національно-політичної думки перейшов до Радянської України. Новим українським центром є не Львів, а Київ".

Ця стаття свідчить про те, що радянській настрої охоплюють не тільки села Західної України, але також і міщанський інтелектуальний міст.

Газета "Діло" з задоволенням вітає постанову повернути рештки Галицької Української Армії на Радянську Україну. Газета змальовує урочисту зустріч першої партії галицьких емігрантів у Харкові і повідомляє, що незабаром виїдуть друга партія. З задоволенням вона відзначає, що українські дітячі і українська мова не буде гинуть на задріках еміграції, але працювати на терені культурної роботи на батьківщині.

Але це ще не все. Перед нами львівська патріотична газета "Українське Слово", ч. 31, з 7. грудня 1924 р. і в ній передовиця п. н. "Очі на Схід" В цій статті читаємо між іншим й таке:

Наша еміграція в Європі низька. Українська сила але ініні на висучі чужимим в час, як цей селіт так дуже потрібно.

Соборну українську державність зведе колося історії до української радянської державності по той бік російської смуги. Але ця державність є, існує.

Процес росту і розвою української думки над Дніпром набирає на силі з кожним днем.

Радянська Україна силою свого державного положення бере нині провід над прочими українськими землями. Соборництво цих земель, це одне із перших її завдань.

Сильно доміжяє, — йдуть на Радянську Україну. Відати свою працю, знання, сили, український трудовий маса, бо тільки в їх силі є свідомість лежати краще майбутнє цілого українського народу.

Ці два випадки, найсвіжіші в нашій пам'яті, мимоволі заставляють крикнути: — На ліво-о-о-о!

І то крикунці не лиш свідомому робітничтву й фармерству, але всім, щоби зазначити, як певно провалюється грунт під ногами крикунів "патріотів".

Галицькі трудовики, недавні закляті вороги Радянської України — сьогодні ступають на ліво і "визнають" радянську українську державу.

Галицькі стрільці, що затуманені колись Петрушевичом і Петлюрою боролися проти Червоної Армії, сьогодні масово і радісно вертають на Україну і поступають в Червову Армію.

Визначніші провідники контр-революційної еміграції в Західній Європі, час від часу піддаються і повертають на Україну. Значить — крутий поворот на ліво. Але це роблять ті "патріоти" в яких був ще розум. А в Канаді і Злуч. Державах по старому. Заплуталася "патріотична" братія в своїй "дипломатії" і "брехнетії" так, що — і повернулася-б їй піддалася-би, та... якось не те... Треба злизувати власні спльовини. Але й до цього дійдуть вони. Хай! Свідоме робітничтво й фармерство спокійно і гордо приглядається усьому невтомно працюючим даї по вибраній рівній і чесній лінії, як дотепер.

І. Віктор.

ВІЯСНИВ.

Пише один з читачів до "Канадського Ранка" і питає:

"Я читав Біблію і знайшов в Старім Завіті, що Адам і Ева мали двох синів, Каїна і Абеа. Каїн убив Абеа, а потім Каїн оженився. Звідки він узяв жінку если не було більш людей?"

А "Канад. Ранок" з 23. грудня йому пояснює:

"Люде, котрі досіовно вірять і поєсноють перші голови книги Мойсея, пододуть, що Каїн оженився зі своєю сестрою, себто донькою Адама і Еви."

В тім часі Адам, Ева і Каїн мусили мати споре число потомків, бо, як говорять Біблія, Каїн збудував місто в імя свого сина Геноха.

Однак є люде, котрі не беруть до уваги тих перших глав книги Біблія, а люде, які там предстало, беруть як образів особи для научення релігійної правди."

А ще далі так пояснює, звідки Каїн взяв собі жінку:

"Можна іще взяти під розвагу цю думку, що дово перед Адамом жили люде на землі, але цей Адам, про котрого говориться в Біблія, був першим той раси люде, як спеціально сотворив Бог для задрержання святого насіння".

Отже звідки "Каїн взяв собі жінку, коли не було більше людей на світі?"

"Кан. Ранок" каже, що люде вірять, що Каїн оженився з своєю сестрою, а донькою Адама і Еви. Значить, ще один гріх повповнив: брата вбив і з сестрою оженився.

Потім Каїн збудував місто в імя свого сина Геноха. А хто-ж мешкав в тому місті? "Канад. Ранок" каже, що Адам, Ева і Каїн мусили мати споре число потомків, коли Каїн аж місто збудував.

Серйозно це говорити орган пресбтеріян, чи кепкує з Біблія, яку проповідує — не відомо.

Далі "Кан. Ранок" сам сумнівається в правдивості цієї події, але каже, що є люде, котрі не вірять в правдивість цієї плутанини, але "беруть її як образів особи для навчання релігійної правди".

На звичайній мові це значить: беруть брехню, щоб навчити "релігійної правди".

Потім редактор "Кан. Ранка" бере "під розвагу думку, що дово перед Адамом жили люде на землі, але цей Адам... був першим (чоловіком) той раси люде, яку спеціально сотворив Бог для задрержання святого насіння".

В дуже скрутне положення поставив "Кан. Ранок" і біблію і самого Бога, так пояснюючи женячку Каїна.

Перше всего — признав, що біблія послуговується неправдою "для навчання релігійної правди".

Друге — не дивлячись, що ще перед Адамом було багато людей на землі, бо мусів творити Адама "для задрержання святого насіння", а те "святе насіння" не справділо надій бога і вродило такого сина, як Каїн. Бог потерпів невдачу.

Крім того — на чому-ж жили люде перед Адамом, коли біблія каже, що тільки за п'ять днів до створення "святого насіння" (Адама) бог сотворив світ, землю і всі інші прилади?"

Заплутавшись в тій дійсно Каїновій женячці, "Кан. Ранок" звалоє вину на Жидів, які "пояснили, що Бог сотворив чоловіка невиним і щасливим, однак прийшов злий дух на світ і зіпсує чоловіка".

А хто-ж сотворив злого духа? Звідки той дух прийшов? Дуже заплутана справа і чим більше її розбираєш, тим більше вона заплутується. Я радив би "Кан. Ранкові" передати її на розглянення Ліги Націй.

Куркулєнко.

ВІД ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ Т.У.Р.-Ф.Д.

Товариші! Товаришні! Спелучайте обовязково ще перед з'їздом Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім свої залеглі вклади, інакше після статута, хто цього не виповнить, не буде уважатися членом. Те саме відбудеться і до відділів Сенції Жінок-Робітниць. Всі філії і відділи повинні надіслати до Екзекую заможнені вклади ще перед з'їздом. Екзком.

ДО ПЕРЕДЗ'ІЗДОВОЇ ДИСКУСІЇ.

Порушена справа освітніх курсів в нашій організації викликає оживлені дискусії на сторінках "У. Р. В." З цього видно, що це справа наболіла, якої далі ні йгнорувати, ні дооконичними стежками обходити не можна.

По правді сказавши ніхто з дискусіантів конкретно справи не поставив, але кожний зазначив, що брак людей з відповідною освітою в організації, які могли-б повести освітню роботу.

З'їздові прийдеться таки добре покопатися в тих ріжних пропозиціях, що, судячи після дискусійних статтів, наплинуть до него в цій справі.

Ну, і де-ж тоді вчителів взяти? Одні радять заангажувати до роботи старокраєвих студентів та учителів, що приїдуть зі старого краю, другі кажуть, що від тих старокраєвих студентів користі, як від бика молока, треті кажуть — кореспонденційну школу зашувати, а четверті — що й до кореспонденційної школи треба учителя, не говорючи вже про діточі школи, які без учителя ніяк не можуть бути школами.

З того всего виходить — треба курсів, хоч як не викручуйся, такі треба курсів. Треба їх в трох місцевостях, чи в двох, чи в одній — це справа фінансів і кадру людей, щоби ними ті курси обсадити, але факт лишається фактом, що без курсів ні учителів, ні організаційних інструкторів ми не будемо мати: А раз ми їх не будемо мати, то організаційно-освітня робота в нашій організації буде нігати.

Порушуючи цю освітню справу Товариства У.Р.-Ф.Д. в своєї першій статті, я мав на думці тільки курси, які могли-б дати нашій організації кадру людей, ударний гурт, який дигнув би роботу наперед у всіх наших філіях і відділах. Без такого кадру людей ніякі кореспонденційні школи, ніякі наукові розділи в "У.Р.В." чи "Робітниці", чи навіть в об'єднанні цього завдання не виконають. Вони спричиняться до піднесення загального урєвня членства, але до роботи газета й журнал виконують й тепер. А тут йде мова про школу для дітей і для дорослих.

Коли ви читаєте дописи в "У. Р. В." з ріжних місцевостей, то в кожній з них бачите — брак відповідних людей до ведення роботи. А от т. Око, який останніми часами об'їхав цілий захід і придивлявся тим оком роботи і недостачам в товариствах, аж надто виразно каже, чого треба організаціям. В одному я тільки не погоджуюсь з т. Оком, а це в тому, що він ставить на перший план лише учителя для діточих шкіл, співу та музики, а все инше на другий план. Він каже, що учитель повинен бути тільки учителем і діригентом. То тільки так, товаришу, говориться, а коли вже є той учитель-діригент, то тоді для него ще багато другорядної роботи видигнеться на перший план.

З тих листів, які наспівують до Екзекуютивного Комітету Т. У. Р.-Ф. Д. від товариств, що бажать учителя і в яких вони ставлять свої до него вимоги, виходить, що учитель пови-

нен бути: учителем дітей, дорослих, діригентом (хору й оркестри), щоб давав лекції на наукові і інші теми. А коли вже поїде туди учитель, то тоді він пише, що він мусить вести ще й секретарку, бути "господарем салі", тоб-то замітати, зимою паляти, бути на всіх зборах і пробах до самого останку, щоб коли розійдуться, погасити світла і замкнути двері.

Я не кажу, що такі вимоги ставляться до учителя у всіх місцевостях. Ні, в деяких місцевостях товариства мають учителя і діригента одночасно. Але фактом є, що у наших організаціях накладається не тільки на вчителів, але взагалі на передових одиниць впрост непосильну роботу. Коли такий товариш щирий і не має сили відмовитися, то на него сильні наложать роботи, що через якийсь час він отупіє, збайдужіє, зденерується, а тоді ще на него й вину звалюють. Нема того, щоб товариші розпреділили між собою роботу після своїх сил і здібностей по рівному.

Ми знаємо, що деякі вчителі (хоч в дійсності бідні з них учителя) вередують, як пише т. Око. Але, товариші, огляньмося на себе і погляньмо на ті вимоги, які ми дуже часто до них ставимо. А багато і що найгірше убиває платного робітника в організації, це те, що кожний член приписує собі право давати тому учителю свої розпорядження. Навіть родичі дітей, які не є членами організації, мають право до учителя.

Коли-ж ми ставимо великі вимоги до учителя, то постраждаємо його мати. І то не лише учителя дітей і діригента. Ні, нам треба одночасно мати злібного працівника в організації. Нам треба мати робкора й дописувача до газети. Нам треба мати в організації грамотних людей. Іх можуть дати тільки курси, що найменше шість-місячні. За шість місяців багато також не навчаться, але з практичними виравами поступити вперед. Успіх цих курсів залежить від того, які будуть учителі-професори і з якою підготовкою прийдуть на него курсанти.

Тому я є за тим, щоби не розпорошувати курсів аж по трох місцевостях, бо годі обсадити їх відповідним учительським персоналом, а кошти будуть великі. Також пляни навчання будуть ріжніми, що знов теж буде некорисним. Краще дістати добрих учителів і зашувати курси в одному місці для цілої організації.

На курси взяти найздібніших товаришів, грамотніших, щоби при найменшій затраті сил, навчили їх якнайбільше. Коли-б зібрати 50 таких курсантів, як від організацій, так і самовольних курсантів, то хай-би після скінчення курсів 35 — 40 пішли працювати в організації, це вже була-б сила і ми мали-б до кого ставити свої вимоги.

А от кляті кошти? Навіть при нинішніх тяжких обставинах можна на такий курс зібрати 5.000 долларів, заприши до цього все членство Т. У. Р.-Ф. Дім, Секцію Жінок-Робітниць і Робітничє Запомогове Товариство.

Волинськ.

ГОЛОС В ДИСКУСІІ.

В числі 140. "У. Р. В." порушило т. Волинця в статті "Перед з'їздом Т. У. Р.-Ф. Д." важкі справи наших організацій, а також винуватих товаришів, щоб висловлювали думки в цій справі. Перечитавши цю статтю і дві інші після неї, я глибоко з тим висновком, які сприяють освітню працю в нашій організації, а від себе додам, що однією з причин повільного розвитку освіти в нашій організації є те, що наша організація росте скорше, чим ми можемо підготувати людей, які могли б вести освіту.

Щодо волинця, як запропонував два товариші, після т. Волинця, про поширення освітньої справи, то я не бачу, щоб вони були успішними. Заснування кореспондентської школи, як це пропонує т. Синьовродець, буде непрактичним, людина може часто мильно зрозуміти те, що йому буде подано.

Завести спеціальні розділи в "Робітниці" і "У.Р.В." також не є практичним. Хто буде провадити ці розділи? Як правильно зрозуміти? Звичайно буде так: мав час, то прочитай, а не мав, то пару разів пропустив, а відтак знову прочитай. Такі розділи не пошкодять, але й користі не буде багато. Щоб такі розділи були корисні, то треба позаснувати курси на місяць і на тих курсах студіювати ті розділи. Тоді можна б дещо успіти.

Пропозиції т. К-я, щоб заснувати курси і щоб кожна організація утримувала на них одного курсанта протягом 5 або 6 місяців, тяжко до здійснення. Ми мали досвід 1923 року. А поки такі курсанти повернуть з курсів, нам вже треба вести роботу на місяць.

Я піддаю свої пропозиції а на з'їзді зібравши і обговоривши всі пропозиції разом, можна буде вложити якийсь певний план. Мої пропозиції такі:

1. Закласти у Вінніпегу Центральний Просвітний Комітет, перед яким є відповідальні і повинні давати свої звіти що місяця. Центральний Просвітний Комітет повинен давати свої вказівки і розсилати їх що два тижні.

2. Основання просвітних комітетів в кожній місцевості, де є тільки можливість, і брати наукові предмети після своїх сил, призначивши для цього найменше дві і пів години на тиждень.

3. Центральний Комітет повинен постаратися однакових підручників до науки.

4. Обговорити справу заснування курсів на з'їзді і коли покажеться можливим, заснувати шістьмісячні курси в трох місцевостях: в центрі, на сході і заході. Курсанти повинні самі себе утримувати, а інструктори і приміщення повинна дати організація, оподаткувавши ціле членство, скажемо по \$1.25, чи менше.

5. Не організувати нових секцій в організації крім просвітної і фермерської, бо кожна секція вимагає більше витрати енергії передаючи членів і дробить сили організації.

Наука повинна вестися в точці означений час, який означає собі кожна місцевість. Над справою освіти в нашій організації з'їзд повинен серйозно застанувити і вирішити, виробивши відповідні плани, щоб піднести свідомість членів і членкинь нашої організації.

М. Рагоман.
Саскатун, Саск.

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Колгарст, Алта.
Дня 10 грудня загостив до нашої місцевості організатор т. Клібановський. Того дня відбулося у нас масове віче, яке отворив т. Костенко, а головував т. Віроштик. Тов. Клібановський промовляв про робітничий рух в Канаді. Говорив він досить докладно і в своїй двогодинній промові згадав робітничий рух в Канаді. Приступив до промови узагальнено, а потім ставив питання, на які дуже добре відповідав. Перед закінченням митингу присутні зажадали, щоб тов. Клібановський отстав у нашій місцевості на один день, що він і зробив.

На другий день знову відбулося масове віче, на якому головував т-ка Несторук. Тов. Клібановський говорив про розвиток людства і про розвиток культури та яку роль відігравав в тому розвитку жінка побіч мужчини. Була це наукова лекція, а якої присутні багато скористали. По скінченню промови проголошено вітальну колекту на дальню подорож організатора на що присутні широким голосом та зложили \$30.75, за що т-ка Несторук подякувала всім жертводавцям. Публіка була дуже вдоволена з митингу тов. Клібановського.

Ю. Віроштик, Г. Михайловський, голова, секретар.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ РОБІТНИЧО-ФЕРМЕРСЬКОГО ВИДАВНИЧОГО ТОВАРИСТВА.

Оцим подається до відома членів і членкинь Р.-Ф.В.Т.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

Робітничо-Фермерського Видавничого Товариства

відбудуться в четвер, 29. січня 1925 р., в годині 9.30 рано, в Українським Робітничим Домі у Вінніпегу.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття зборів.
2. Звіт Ради Директорів Р.-Ф.В.Т.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Плани видавництва на 1925 рік.
5. Вибір Ради Директорів на 1925 рік.
6. Закриття зборів.

Кожний член і кожна членкиня Р.-Ф.В.Т. повинна обов'язково взяти участь в цих зборах, або дати своє уповноваження другому членові, щоб той заступив його і голосував за нього у всіх справах, які збори будуть вирішувати. Друковану таку форму уповноваження, готову до виповнення, можна дістати перед зборами від секретаря Р.-Ф.В.Т.

За Радю Директорів Р.-Ф.В.Т.:

Ю. Люлькач, голова,
М. Попович, секретар.

"БУРЛАКА".

Колгарст, Алта.
Коли стежиш за "Укр. Роб. Вістями", то бачиш, яка робота ведеться у всіх наших робітничих організаціях. Про Колгарст пишеться мало, але робота ведеться тут також. Від початку сезону Драмгурток відіграв вже чотири представлення і два концерти, а один концерт-представлення був діточий. Останнє представлення було "Бурлака". Драма це дуже повчальна, в ній малюється життя сільської бідноти, яка в своїй темноті замикається, а старшина з Жидом і писаром хочуть, те й роблять. Бурлака старіється поміти сезону, але сезону, підпояс старшиною, ще й арештують Бурлаку. Коли аматори зможуть зметити драми і виваляються як сід, то ця драма має велику вагу. Але у нас замисль драми грали комедію, а не наклалися на аматорів, лиш хочуть звернути увагу на слабі сторони і що до такої поважної драми не можна легковажно ставитися. Перше, що мені впадо в очі, це те, що аматори мало звертають уваги на вказівки режисера, говорячи, що вони не зроблять. А коли прийдеться до границі, то роблять так, як самі розуміють.

Коли говорити про подвійну роль, то Бурлака грав добре, а в четвертій розмові з Жидом з драми комедію. Писар в четвертій дії змішався з сталом, а Бурлака грав добре, а в четвертій розмові з Жидом з драми комедію. Писар в четвертій дії змішався з сталом, а Бурлака грав добре, а в четвертій розмові з Жидом з драми комедію.

Сидір в деяких сценах перероблював, а в деяких не знав ролі. Петро селянин не повинен був з падигою лізти писарові на сід, бо селянин в волості обходиться чужою. Семен грав добре. Для грав досить добре, лише на сцені не виглядав на діла, бо не був відповідно скарактеризований. Гурти вишайши не сорілись. Жид не знав ролі і не Олександра був добрий любовник, але ролі не знав. Галя грала добре.

Такий у нас був "Бурлак". Не сварить мене, аматори, бо я бажав, щоб в другий раз ви краще постаралися, а тоді не буде цих недоліків.

Присутній.

СПРОСТОВАННЯ.

Келгарн, Алта.

В справозданні зі святкування першої річниці У. Р. Дому в Келгарні з'явилася помилка, а саме пропущено в загальній сумі колекту при верхах. Подано було \$713.46, а має бути \$762.21.

Я. Мойск.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАН.

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то поспішайте купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєш, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця.

Письменик М. Ірчан сам переніс війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ночі" врівноважено багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Нарядом вона на найкращу наукову працю, оскільки в артистичним малюнком в двох колорах. КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЬ! РОЗПОВІСЮДИНОТЕ СКРИЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Виснаються книжки за пожедним надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з гринами посилати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді — "Українських Робітничих Вістей"!

ПЕРЕД З'ЇЗДОМ ТОВ. У.Р.-Ф.Д.

(Стаття дискусійна.)

Тов. Волинця, а за ним і інші товариші, порушили в "У.Р.В." справу з'їзду Т.У.Р.-Ф.Д. Отож і я хочу висловити свою думку, а власне не лише свою, але товаришів в Дромгелері і околиці. Всі ми можемо помилитися та сказати не зашкідливо, в одній мабуть і не помилюся, а це в тім, що за минулих кілька років вся наша робота в організації з'осереджувалася коло границя представств і всяких інших підприємств. Розуміється, до цього заставляла нас лиха матеріальна сторона нашої організації — довг, а просвітна робота коли і велася по деяких філіях, відділах і товариствах, то дуже слабо. Це були більше агітаційні віча і ось ними в нашій організації вже є великий процент членів, які хочуть вже ширшої освіти: як історії, географії, арифметики, граматики.

Правда, є серед нас деякі товариші, які до певної міри можуть давати лекції і на наукові теми, але в порівнянні з зростом нашої організації, їх зовсім замало, а друге, ці товариші так пережаті організаційною працею, що в них нема часу для підготовки наукової лекції.

Дехто може сказати, що в нас є подостаток наукової літератури і членство повинно її використати. Так, але що можуть використати одиниці, того не може використати загальне членство. Багато членів нашої організації є в такій формі освіти, що змісту книжки без учителя вони не зрозуміють. Кожний член обложений літературою, але голодний на знання. І цей слідуючий з'їзд Т. У.

В РУМУНСЬКОМУ ЯРМІ.

Ріджайна, Саск.

Товаришу Редактор! Я вірю, що буде цікаво довідатися українським робітникам, про життя українських селян і робітників в Букочині під румунським ярмом. Я не давню тому тільки прийхав з Букочини і можу сказати, що дуже тяжко жити там тепер. Тяжко тому, що не тільки румунські власті, але й свої українські пани, а головне попи доносять та переслідують українських селян. Душе боються вони більшовизму. Вагаля попи закінчують селами перед більшовизмом, а як застрашування не допомагають, то вони просять доносити попілі на чоловіка. Таке було злішком. Я все любив читати робітничі часописи, які мені присилав брат з Канади: "Укр. Роб. Вісти", "Голос Праці", а часами "Молоді". Читав і селянам давав. Люде люблять ці часописи, бо з них могли бачити цікавого довідатися. Дізнався про це піп і доки не мене попілі. Забрали мене і запертали в тюрму в Чернівцях. В тюрмі я застав 150 татих селян як і я. Коли я відбув свою кару і вернув в село, то побачив, що все дуже змінилось. Селяне ходили залізками, прибіли. Болився вже й до рук взяти газету, мовляв, хай її біс, щоб ще до тюрми за неї забрали.

Тяжко жити під Румунським ярмом, що селяне дуже темні, боються одні перед другими поділяючи своєю лідумкою, бо попи всіма мають своїх підлізників. Тож в такому положенні не може бути й мови про боротьбу. Бідота і нуджа серед селян велика. От наприклад, село Тарашани, повіт Серет, цілком зруйноване у війні і це тепер не відбудоване. Селяне не є в силі самі відбудуватися а влада на відбудову нічого не дає, хоч якийсь час дурна, що дасть. Та не тільки нічого не дає, але ще на тих самих селян наклали великі податки і останній кусок хліба видирають від рота. Люде не мають в чім мешкати, а як піп загадав будувати церкву, то ніхто не смів відмовитися. І село знищене, а церкву мусяти будувати, бо попове слово — за нього. Наклали на ярмо господаря не менше як по 150 левів і хоч-не-хоч, все одно мусяти дати, бо останню свиню та тебе зтягнуть на церкву. А піде чоловік працювати, то заробить за день 20 левів. Та й в тім нема заробити, а за 20 левів в день з родиною не виживеш. З браку помешкання люде живуть по дві і три фамалі разом. Просто бідному населенню не до витримання. Давай владі, давай на церкву, а як шось скажеш, то замкнеть, ще й спину лотім чухатимеш.

Це життя до того в'їлося мені в печінку, що я мусяв втікати до Канади. Тут все-ж таки вільно почитати робітничий часопис, який так багато пише про людську кривду. Я кличу товаришів робітників перелазувати працюючих, що борються за кращий діл, там краще житиється. А там на Букочині тяжко, бо там тепер нема ні організації, ні преси, ні газет, але шале лише борьсько-попівська сваволя.

Петро Пурч.

ЧОМУ ВОНО ТАК?

Дромгелер, Алта.

Пишу цих кілька слів не тому, щоб когось з товаришів розсердити, а тому, щоб направити деякі справи на майданчик.

Пришов я до Укр. Роб. Дому в Дромгелері раз в нещодавню бачу, що на сцені відбувається проба штуки. Але дивно, проба драми "За правду і волю народу", де бере участь поважне число аматорів, а на пробі в мене лише чотири особи. І це генеральна проба, а штуку мають грати того самого вечора. Як же її будуть грати, коли в штучі виступе около 30 аматорів, а на генеральній пробі 4 чотири.

В 8-й годині вечером сали У.Р.Д. Жювеніла. Пильність курпін і бачу, що на сцені більше аматорів, чим на генеральній пробі. Коли говорити про представлення, то впадо не було. Діти в першому акті зовсім не були підготовлені. В деяких драматичних картинах були невдачі. Ось, наприклад, коли Оля стріляла по пана. Білі аматори мучилися з тим революційним епілогом з 10, а він не хотів стріляти. А піп, бідненький, хотів, бідились і сміялися, а думала, що піп буде робити — стогати, чи втікати? Вигукати тут Олі не можна, бо вона старалася і свою роль добре грає, але винувати її, що руководила представленням.

А то ще тиждень пізніше стрічаю одного товариша. Я питаю, яке представлення грається нині в Укр. Роб. Домі, питаю, бо знаю, що й він нема в ному році. Не знаю, каже, як він називається і змісту його не знаю. Оттакі. Грає і не знає ні назви, ні змісту штуки. І як тоді може сподіватися, що представлення впаде як сід? Ні, як собі хочете товариші, з такою мукою хліба не буде. Таке відношення до представств аматорів недопустиме. Чекає лекції Театроутудії в Вінніпегу друкується в "У.Р.В." не для реклами і коли ви їх читали, то повинні знати, що це драма, чому вона служить і як треба її грати. Ви читали, що то значить байдужність і як треба з нею борючись. То заведіть же в себе товариську дисципліну, викореніть байдужність, небадьовість і візьміться ширше до праці у всіх галузях нашої організації, а тоді не треба буде як в газеті говорити про це, а як говорити, то з доброго боку.

Робітник.

В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

НА ФРОНТІ.

Прийшов тривожний день 29. травня 1920 р. Фронт забалакав всіми родами зброї, облився кровю. Поляки перейшли на цілій лінії в протинаступ. Закликала нерівня, запекла боротьба. Видається, світ валиться. Ждемо готови на нашу чергу. Село наповняється підводами, що привозять ранених.

В штабі телеграф непереривно працює. Одержуємо звідомлення від частин з фронту і негайно передаємо по телеграфу в штаб дивізії. Вкінці надходить вістка, що на правому крилі московська бригада розбита і просить допомоги. Дивізія відповідає, що зараз дасть розпорядження. І в тій хвилі телеграф перестав працювати. Телеграфісти ступають, трясуть апаратом, але не помагає. Значить, перервана лінія. В голові бланкає думка: "Фронт перерваний, Поляки за нами". Кільканайцять хвилин невпевного, напруженого вижидання Телеграфісти вертаються, лінія справлена. Штаб дивізії виказує:

— "132-а бригада негайно перейде на праве крило фронту, обсадило його і шукає звязку з десантом харківських червоних юнаків (курсантів), що підіхали Дніпром. Штаб бригади буде в Кагарянку".

В селі закипало. Заметушилися полки, затархкотіли обриви. Протягом пів години бригада була в поході. Поперед 120 кінотчиків, за ними полки, позаду обози.

На дворі спека, по дорозі хмари куряви. Годі дихати, в грудях заирає, душить. Але ніхто не зважає на це. Без віддиху, майже бігцем женемося і тільки хмари пороку значать наш сід.

Перше село. Пять хвилин спочинку. Збігається народ. І знову стара історія. Тому корову взяли, "бо-би їх скарав", тому телятко, там полотно, там знову хлопця вбили... Кричать селяне, проклинають і просять:

— "Ой не пустіть гоубучики тих панів більше. Нехай вам мати божа допоможе зновувати їх. Щоб і сідлу не зосталося по них".

Молоді хлопці, вже узброєні, вступають до брововальцями в бригаду. Рушаємо далі. І по порошки по інерції і думаю по дорозі: І народ-же! Треба було аж контушів і панських "жартів", щоб провчити їх. Тому місяць назад, оці самі селяне може й стріляли в червоне відступаюче військо, а сьогодні благословлять "панів звоувати". Народ, який жив не переконаннями, а орієнтаціями. Хто душий, той його друг.

Ідемо вузкими полявими доріжками. На право і ліво високі жита, пшениці. По дорозі зустрічаємо ранених московців. Що сталося з їх бригадою, не знають.

— "Бой был ужасный" — говорять злякано і більш нічого. По правді з бригади не стало й сідлу. (4 тисячі людей).

Починаємо їхати поволіше і розглядаємося. Зброя в кожного наготові, бо ми — фронт. Тут немає вже ніяких військових частин.

Перед нами, на далекому овиді, виринеє за збіжжя кількох іздців. Годі пізнати, чи вони. Відділ наших кінотчиків кидается до них, але вони в тій-же хвилі зникають.

Розглядаюся й я, та й думаю. І гарна і страшна громадянська війна. Можна в ній робити тисячі несподіванок ворогові, але й це саме право прислугує йому. Фронт — це слабі відділи стеж і застави, а цілі полки на кілька верств пуста і ними можна провести цілі армії. Треба бути дуже хитрим і чуїним, щоби не дозволити ворогові зайти тишком в запілля і вдарити з-заду. Як маєш невеликий відділ смілих воєнків, можеш гуляти в запіллі ворога щільними тижнями і нападами ширити хаос.

Все-ж такі громадянська війна приваблює до себе своїми тисячами пригод. В ній можна сто разів умерти і сто разів утїти від смерті. Нераз сидиш собі на фронті, найбільше ворога, лишеш або читаєш щонебудь, а тимчасом за тобою 20—30 верств в запіллі, кириць страшенний бій. Або сидиш в селі, спокійно, любя, певний, що на фронті тиво, бо не стріляють, але нараз, як з-під землі появляється ворог і з усіх боків починається скажена стрілянина. Тоді звичайно вискакуєш і навання кидаєш в поле, робиш невеликий круг, заходиш ворога з боку, береш з полон, або женеш, доки можна. Але не все таке шастя. Найчастіше наскок ворога ширить небувалый переполох, а вислідом того багато ранених, полонених, убитих і розпорошених по всіх найближчих селах, лісах й полях. Бувають й смішні епізоди. В твою військову частину приїде часом відділ ворожого війська по обід, або вистові привезуть наказ з штабу противника. І нічого дивного. Бувають полями, ніхто їх не здержує, побачать се-

до і ідуть, певні, що в ньому свої. Це-ж Україна, страшні простори!..

Та поза цікавими подіями, громадянська війна має в собі багато нещодности, звітства. Вороги ненавидять себе взаємно, і горе тому, хто одицею або малим відділом попаде в полон. Хоч рідко буває...

Пильно розглядаюся по полі. Рівний-зелений степ, без найменшого знаку людського життя. Купається в сонці, аж пріє. Але там, генген далеко, неначе відділ кінноти. Як-би в тумані. Ось пристанув, ось іде в бік. Показую товаришам, але вони нічого не бачуть. Мене ще ніколи не обманули здорові очі і я сердито протираю їх, щоби переконатися, чи це тільки привид, чи справді військо. Але невідомо кіннота бисто зникає за життями і ми спокійно посуваємося далі, хоч я певний, що кіннота була ворожа.

Розвідка доносить, що містечко Кагарлик вільне і там немає ніяких військ. Вчора були Поляки і відіхали в напрямі Києва.

Кагарлик, типове, глухе українське містечко, віддалене 90 верств від Києва. Тут не раз гуляв отаман Зелений, тому й жидівського населення не багато вже. Базар заріє буряном, хатки облупані, з повививаними вікнами. На одному горбі розсілася велика цукроварня, як-би окреме, модерне містечко. Біля неї просторий став і гарний, старий, колісь панський парк.

(Далі буде).

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ"

ЗВІТ З Листопадової кампанії в користь "Укр. Роб. Вистей" і "Робітничої".

Місяць листопад був призначений як черговий місяць для збирання пресового фонду і передавати на нашу дорогу робітничу пресу. Відділи У.С.К.П.К., Стів. Укр. Руб. Дім і Жінок-Робітниць ім. Розі Люксембург з Торонто і Вест Торонто, вибрали на цей місяць спеціальний комітет. Цей комітет при спірації товаришів з відділів доклав всіх своїх сил, щоб доказати нашим ворогам, що ми класово свідомі і розуміємо свої обов'язки. Цим ми хочемо показати дорогам робітничого руху, що ми уміємо цінити свою пресу і постоятим за неї. Бо наша преса є для нас тим самим щитом, до якого всі ворогові удари укр. подожження розбиває свої байдужі голови. Наша преса є той молот, що розбиває нашу гниль, яка лежить нам байдужо під ногами. При допомозі нашої преси ми пробираємо собі шлях до кращої будучності, до людського життя. І тому ми, класово свідомі робітники і робітнички, ніколи не забували про свою пресу в минулому, не забуємо її й тепер. Помогали і будемо помогати нашій пресі так морально як і матеріально.

Доказом того-або є сума грошей, котру зложили торонтоські робітнички і робітнички в такій тяжкій час, в якому більша частина робітників є без праці.

Наші товариші і товаришкні приклали 21 нових перекладатків для "У.Р.В.", а 28 нових перекладатків і перекладатків для "Робітничої".

На пресовий фонд "У.Р.В." і "Робітничої" збирані наступні товариші:

Table listing donors and amounts for the press fund. Includes names like Т. Том Грік, М. Михайло Рудий, Т. С. Стеляшук, etc.

Table listing donors and amounts for the press fund. Includes names like Т. Том Грік, М. Михайло Рудий, Т. С. Стеляшук, etc.

Table listing donors and amounts for the press fund. Includes names like Т. Том Грік, М. Михайло Рудий, Т. С. Стеляшук, etc.

Table listing donors and amounts for the press fund. Includes names like Т. Том Грік, М. Михайло Рудий, Т. С. Стеляшук, etc.

Table listing donors and amounts for the press fund. Includes names like Т. Том Грік, М. Михайло Рудий, Т. С. Стеляшук, etc.

ПРИХОДИТЬ НА ПРЕДСТАВЛЕННЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКР. СЕКШІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІИ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ відобрається

В СУБОТУ, ДНЯ 10. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДІМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну драму на 4 дії Б. Антоновича-Давидовича

Лицарі Абсурду

Автором цієї драми є новий пролетарський письменник, який живе на Радянській Україні. В своїй драмі змальовує всі періоди революції на Україні, та воєнні часи в Галичині. Написана драма дуже приступно і велику користь матиме той, хто побачить її, бо довідається про ті великі події, які відбувалися через кілька літ на українських землях. У Вінніпегу ця драма ставиться перший раз і бере в ній участь поперех 50 осіб. Приходьте як найчисленніше і привідьте своїх знайомих, а ніколи не пожалуйте.

Початок точно в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Ціни місць: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ.

Тикети набувайте завчасу: шопня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУВТОК ПРИ ВІДДІЛІ СТОВ. УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ

устроює

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДІМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різномодна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Проситься не пускати дітей самих на сцену, не входить до салі ані не виходити підчас концерту, не стояти в переходах, попід стінами або при виходах до салі. Вступ на сцену і до уборних кімнат для осіб, що не беруть участі в концерті, нездоленний.

ПОЗАМІСЦЕВІ ВІСТІ.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Т.У.Р.-Ф.Д. В ВЕГРЕВИЛ, АЛТА.

Цим повідомляється всіх членів відділу Тов. У.Р.-Ф.Д. в Вегревил, що Загальні Річні Збори відділу відбуються в неділю 11. січня в Добіне Театрі. Отворення зборів точно в годині 8-їй вечером. Всі члени повинні явитися на час обов'язково. Хто-ж не прибуде на згаданий час, то щоб опісля не нарікав, що не мав чого говорити і раділося на зборах.

Повідомляється всіх членів У.Р.Д. в Іст Килдона, що в неділю, дня 11. січня ц. р. в годині 10 рану, відбувається в У.Р.Д. в Іст Килдона спеціальний мітинг. Обов'язком кожного члена є прийти на цей мітинг на означений час, так як справи до полагодження є дуже важні.

Товариші і товаришкні, котрі ще мають при собі книжки для збирання жертв на сплату дову У.Р.Д. в Іст Килдона, звольте їх принести до фінансового комітету.

Річні Збори відділу Секції Жінок-Робітниць ім. С. Мельничука в Іст Килдона відбуваються в неділю дня 11. січня ц. р. в годині 2. пополудні. Членкині, що залегли з своїми членськими вкладками, хай постаряться явитися на збори.

Чи ви ворог своїм приятелям? Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Висті"? Ви зробите ім приятельську прислугу, як зробите їх передцятниками "У.Р.В."

Початок зборів в буд. 8. вечером. Обов'язком кожного члена і членкині прибути точно

ХТО ЗНАВИДІВ не находиться Та-наско Івасюк з села Аришхліл, повіт Кішмань, Буковина, хай повідомить зараз ніше підписаного, а за це дістане \$5.00 нагороду. Він пропав в липні 18 і 19 грудня 1924 з Гемтрем, Мінн., а з ним і поважна сума моїх грошей. Прощу товаришів писати на адресу:

Початок рівно в годині 1. по полудні. Всі члени повинні обов'язково прибути на збори.

КВАЛІФІКОВАНА учителька з чотири-літньою практикою в старім краю пошукує учительської посади при Укр. Роб. Домі буд. при інших інстанціях. Адреса: Alexandra Pikula 9554 — 107 A. Ave. Edmonton, Alta.

ПОШУКУЮ у важній справі товаришів: В. Гнатюка, П. Петрика, К. Виростика і І. Андрійчука Гізетового. Прощу згаданих товаришів зголоситися на адресу:

J. Hryborek P.O. Box 3040 Coalhurst, Alta.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ СТОВ. У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ.

Подається до відома, що місячні збори відділу відбуються в неділю 11. січня ц. р. Початок в год. 2.30 по полудні.

На зборах будуть рішатися важні справи, між иншим буде обговорювана справа з'їзду з домініальною заінкорпорованим Тов. У.Р.-Ф.Д. і відбується вибір делегатів на з'їзд.

Кожний член і членкиня відділу повинні обов'язково явитися на означений час.

Заряд

Подається до відома тим членам відділу С.М.Р.Д., котрі ще не виповнили своїх членських вкладок, щоб поспішили виповнити ще перед Загальними Річними Зборами, в протинний разі тратять право голосу на Річних Зборах.

Вкладки приймає фінансовий секретар відділу кожного понеділка від год. 8. до 10. вечером.

Фін. секр.

Подається до відома всім членам відділу Жінок-Робітниць при Стов. У.Р.Д. в Вінніпегу, що в понеділок дня 12. січня ц. р., в годині 8. вечером, відбуються в Укр. Роб. Домі

НАДЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ.

Всі члени повинні обов'язково явитися на час, бо на цих зборах буде вибиратися делегатів на з'їзд. Членкині, що не виповнили своїх вкладок, хай постаряться виповнити їх на цих зборах.

Заряд

Повідомляється всіх членів У.Р.Д. в Іст Килдона, що в неділю, дня 11. січня ц. р. в годині 10 рану, відбувається в У.Р.Д. в Іст Килдона спеціальний мітинг. Обов'язком кожного члена є прийти на цей мітинг на означений час, так як справи до полагодження є дуже важні.

Товариші і товаришкні, котрі ще мають при собі книжки для збирання жертв на сплату дову У.Р.Д. в Іст Килдона, звольте їх принести до фінансового комітету.

Річні Збори відділу Секції Жінок-Робітниць ім. С. Мельничука в Іст Килдона відбуваються в неділю дня 11. січня ц. р. в годині 2. пополудні. Членкині, що залегли з своїми членськими вкладками, хай постаряться явитися на збори.

Чи ви ворог своїм приятелям? Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Висті"? Ви зробите ім приятельську прислугу, як зробите їх передцятниками "У.Р.В."

Початок зборів в буд. 8. вечером. Обов'язком кожного члена і членкині прибути точно

ХТО ЗНАВИДІВ не находиться Та-наско Івасюк з села Аришхліл, повіт Кішмань, Буковина, хай повідомить зараз ніше підписаного, а за це дістане \$5.00 нагороду. Він пропав в липні 18 і 19 грудня 1924 з Гемтрем, Мінн., а з ним і поважна сума моїх грошей. Прощу товаришів писати на адресу:

Початок рівно в годині 1. по полудні. Всі члени повинні обов'язково прибути на збори.

КВАЛІФІКОВАНА учителька з чотири-літньою практикою в старім краю пошукує учительської посади при Укр. Роб. Домі буд. при інших інстанціях. Адреса: Alexandra Pikula 9554 — 107 A. Ave. Edmonton, Alta.

ПОШУКУЮ у важній справі товаришів: В. Гнатюка, П. Петрика, К. Виростика і І. Андрійчука Гізетового. Прощу згаданих товаришів зголоситися на адресу:

J. Hryborek P.O. Box 3040 Coalhurst, Alta.

ПАТРІОТИ ЗА РОБОТОЮ.

Форт Вільям, Онт.

Навіть найгілдшого сорту брехня мусить мати міру, бо коли хтось бреше без міри, то кінець кінці ту брехню обридє слухати навіть тим, в чий вона є інтерес.

У Форт Вільям є поганеньке створіння українського патріотичного походження, яке недавно дало доклад про українських більшовиків в Форт Вільям на зборах англійського панського товариства, про що писалося вже в "Укр. Роб. Вистях". А четвертого грудня в порт-артурській газеті "Дейлі Нью Кроніка" появилася на першій сторони новий допис. Газета не подає імені дописувача, але каже, що урядник українського Товариства "Прогресс" (в Форт Вільям). Радуйтесь, патріоти! Самий зміст допису говорить, хто є його автором. Все те саме старе перемелване про навчання більшовиків доктрин в Роб. Діточих Школах, про застрашання іриськ більшовизму в Форт Вільям (Порт Артур) і т. ин. Ка-Форт Вільям (Порт Артур) і т. ин. Ка-Форт Вільям (Порт Артур) і т. ин. Ка-

Странні діла творяться в "Винсит" — Форт Вільям і Порт Артур, від яких заматрилася голова дописка. Перше переконує лави, що серед українців в Форт Вільям нема більшовиків, а є тільки кілька оди-мих, які, коли-б збулись з міст, то всі Українці стали-б на 100% процент зловільними громадянами, а тепер переконує, що вже всі Українці побільшовичились, всі форми при роботі і закладах Англій-ських рятуватися перед цю небезпекою.

Та цей останній донос якось не зроби-в ніякого враження. Лише подумайте! В Форт Вільям шириться та-кий страшний більшовизм, про него више порт-артурська газета, а форт-вільямська хоч-би слівцем згадала про цей безглуздий донос, даруйте, про більшовицьку небезпеку в Форт Вільям. Видно, що редактори форт-вільямської газети уважають вже як-нащо гупую брехню українського патріотичного допису. Уже і редактори буржуазних газет бачуть, що українські патріотичні інтелігенти брешуть тільки тому, щоб дістати гроші, бо чесно працювати вони за-надто ліниві.

Ну, а як вам, загальні члени "патріотичного" Товариства подобається така "просвітна" робота урядника товариства? Гринько Бобик.